

ATATA DOR

STOMFF ANDREI AUREL

ATÂTA DOR...

Aș vrea să sorb lumina, din ochii tăi adânci
Și să mă las purtat pe marea lor de vise.
Ți-aș dărui în schimb, poemele nescrise
Și inima mea ruptă din inimă de stânci.

Aș vrea să-ți mângâi părul, blând arămiu și moale,
Să te cuprind în brațe și lung să te sărut.
Să-mi fi izvor de vrajă, să te privesc tăcut,
Zeiță fără seamăn a vechilor vestale.

Știu, n-am să pot vreodată, luceferii de sus
Să ții așez în palme, eu n-am să-i pot răpi.
Dar voi ascunde-n floare dorința de-a trăi
Ca să ți-o dau în dar, te mai iubesc nespus.

În margine de noapte, simt zorii fremătând
Și-n van îmi caut iambii ce-au adormit de mult.
E liniște adâncă și gândul mi-l ascult:
Atâta dor în suflet, eu n-am purtat nicicând!